

Nr 331.

Av herr **Edberg**, *angående åtgärder till förhindrande av onödig import utav ved och rundtimmer.*

Aldrig har väl på senare årtionden en sådan depressionstid varit rådande på vår trävarumarknad som fallet är för närvarande. Anledningarna äro ju flera, men direkt medverkande till att depressionen blivit så kännbar torde nog den import av ved och rundtimmer vara, vilken ägt rum. Enligt preliminära statistiska uppgifter ställde sig importen av viktigare oarbetade trävaror av furu eller gran på följande sätt under år 1930:

		Kbm.	Värde
Timmer m. m.	(stat. nr 712)	38,366	743,421 kr.
» »	(» » 713)	170,306	2,606,310 »
Pappersved	(» » 716)	121,378	2,128,045 »
Ved av furu eller gran	(» » 751)	6,063	38,607 »
Annan ved	(» » 752)	19,309	184,467 »

Importen av rundtimmer har försiggått under sådana former, att de enskilda skogsägarna kraftigt reagerat mot tillvägagångssättet. Någon brist på råvara för vår träindustri förefinnes icke, men likafullt har en ej obetydlig import skett från Östersjöstaterna och till priser, som vida överstiga priserna inom landet. Enligt vad Värmlands skogsägareförenings styrelse framhållit skulle rundvirket ha blivit billigare, om det inköpts från norra Sverige och transporterats per järnväg till Värmland, än det blivit vid import från Östersjöstaterna. Det i statistiken angivna importvärdet synes bestyrka denna uppgift. Särskilt anmärkningsvärt är, att 76,672 kbm. pappersved importerats från Sovjetunionen till ett värde av 1,490,291 kr. Detta virke kostar sålunda mellan 19 och 20 kr. per kbm. under det att utbud av pappersved skett i Stockholmstrakten till ett pris av 15 kr. per kbm.

Att under så svåra tider för våra enskilda skogsägare och skogsarbetare importera ansevärliga mängder virke under ovan relaterade förhållanden måste anses långt ifrån lämpligt, och statsmakterna torde icke böra ställa sig passiva inför en dylik företeelse. För industriidkare och industriarbetare kan det kanske, åtminstone för tillfället, förefalla likgiltigt, om svenskt eller utländskt trä kommer till användning, men för de enskilda skogsägarna samt skogsarbetarna ställer sig saken helt annorlunda. För dem är det av vital betydelse, att den svenska råvaran finner användning.

Man kan knappast undgå intrycket, att avsikten med importen varit att

pressa priserna inom landet, t. o. m. under vad som skulle betingas av priserna på världsmarknaden.

Då det enligt min mening är av allra största vikt, att vår egen produktion tryggas, så att sysselsättning kan beredas vårt eget lands skogsarbetare, vågar jag vördsamt anhålla,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamma åtgärder till förhindrande av onödig import av ved och rundtimmer.

Stockholm den 31 januari 1931.

P. J. Edberg.